

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Mariana Kokeše ve věci

žalobce: **Amper Market, a.s.**, IČO 24128376
sídlem Na poříčí 1046/24, 110 00 Praha
zastoupený advokátem Mgr. Luděk Šikolou
sídlem Mezibranská 579/7, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Energetický regulační úřad**
sídlem Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 11. 2. 2020, č. j. 00627-30/2019-ERU,

takto:

- I. Rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 11. 2. 2020, č. j. 00627-30/2019-ERU se **ruší** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to k rukám žalobce advokáta Mgr. Ludka Šikoly do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu (dále jen „Rada“), kterým Rada zamítla rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2019, č. j. 09016-9/2019-ERU, jímž žalovaný uznal žalobce vinným ze spáchání osmi přestupků dle zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně

spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“). Všechny přestupky spočívaly shodně v naplnění skutkové podstaty porušení zákazu užití nekalých obchodních praktik podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, dle něhož „se výrobce, dovozce, vývoze, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel dopustí přestupku tím, že ... a) poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.“ Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že v 8 případech požadoval po zákaznících platby za služby, které jim dodával přesto, že si u nich žádný ze zákazníků tyto služby neobjednal, čímž se dopustil agresivní obchodní praktiky ve smyslu § 4 odst. 4 a § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele. Za spáchání výše uložených přestupků uložil žalovaný žalobci úhrnný trest pokuty ve výši 130 000 Kč a následně uložil žalobci povinnost uhradit náklady přestupkového řízení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí Rady žalovaného zrušil.
3. Klíčovou námitkou žalobce v žalobě proti napadenému rozhodnutí je, že v nyní projednávané věci nebyla naplněna materiální stránka přestupku, a žalobce tak nemohl být za své jednání trestně odpovědný. Žalobce poukazuje na skutečnost, že smlouvu o poskytování sdružených službách dodávek elektřiny uzavřel se společností EPK Trade s.r.o., která jednala jako správce odběrných míst jednotlivých konečných zákazníků, a která jednala podvodně, neboť ačkoliv vybírala zálohové platby za sdružené služby dodávek elektřiny od koncových zákazníků, žalobci za sdružené služby dodávek energie neplatila. Z toho důvodu společnosti EPK Trade s.r.o. vznikl u žalobce dluh, kvůli němuž se rozhodl ukončit ke dni 30. 11. 2015 dodávky tomuto odběrateli.
4. Žalobce dále poukazuje na skutečnost, že na konci listopadu 2015 žalobce začali kontaktovat koneční zákazníci, kterým měla zajišťovat dodávky elektřiny od žalobce společnost EPK Trade s.r.o., že na základě zmocnění, které měli udělit tito koncoví zákazníci společnosti Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, má dojít k převodu odběrných míst těchto koncových zákazníků z žalobce na společnost Energie Pro s.r.o., aniž by byli v dostatečném předstihu o této skutečnosti informováni, a že o takový převod nemají zájem, současně začala společnost Energie Pro s.r.o. žádat operátora trhu o změnu dodavatele elektřiny v systému operátora trhu u koncových zákazníků z žalobce na Energie Pro s.r.o. Vzhledem ke skutečnosti, že na základě ukončení dodávek sdružených služeb dodávek energie společnosti EPK Trade s.r.o. ze strany žalobce ke dni 30. 11. 2015, by však koncoví zákazníci zůstali v prosinci 2015 bez elektrické energie, proto se žalobce rozhodl, že na tento měsíc bude dodávat elektrickou energii přímo koncovým zákazníkům bez zprostředkování přes EPK Trade s.r.o. Žalobce tak činil nikoliv z důvodu zajištění vlastního zisku, ale z důvodu zájmu o prevenci škody, která by mohla koncovým zákazníkům vzniknout, kdyby byli v prosinci 2015 úplně odpojeni od elektřiny.
5. Žalobce dále namítá, že v průběhu přestupkového řízení došlo k procesnímu pochybení, když žalovaný nevyslechl navrhovaného svědka, Ing. J. P. Žalobce si je vědom toho, že Ing. P. nemohl být vyslechnut jako svědek, neboť v době tvrzeného spáchání přestupku vystupoval jako statutární orgán žalobce, avšak v řízení o přestupku již jako statutární orgán žalobce nevystupoval, a nemohl se tak k řízení vyjádřit jako účastník řízení písemným podáním. Dle žalobce v takovém případě má správní orgán povinnost vyslechnout svědka jako účastníka řízení, přestože již není statutárním orgánem žalobce.

Nadto se Rada dopustila pochybení, když v napadeném rozhodnutí uvedla, že se ztotožňuje se závěry žalovaného o neúčelnosti provedení výsledku Ing. P., ke kterým však žalovaný nemohl dojít, neboť důvodem pro neprovedení tohoto výsledku byla dle žalovaného skutečnost, že tento výsledek vůbec provést nelze.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že mezi žalobcem, EPK Trade s.r.o., Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost a koncovými zákazníky existovala právně nestandardní ujednání, která způsobila významné pokřivení situace při dodávce elektrické energie a nastolení stavu, který v podstatě obchází ustanovení energetického zákona. Žalobci jako profesionálové přitom mělo být zjevné, že s EPK Trade s.r.o. uzavírá smlouvu o dodávkách elektřiny do nestandardně velkého množství odběrných míst, a že EPK Trade s.r.o. vystupuje ve vztahu s žalobcem namísto koncových zákazníků, kterým žalobce fakticky dodával elektřinu, aniž by k tomu měl uzavřenou s koncovými zákazníky smlouvu.
7. Žalovaný uvádí, že pokud by žalobce skutečně chtěl jednat ve prospěch zákazníků, upozornil by je na skutečnost, že EPK Trade s.r.o. nehradí sjednané zálohy a že hrozí možnost přerušení dodávky elektřiny do jejich odběrných míst. Případně mohl dodávku elektřiny do těchto odběrných míst přerušit a smlouvy ukončit. Ze správního spisu je zjevné, že EPK Trade s.r.o. dlouhodobě neplatila zálohy za elektřinu, a měl tak dostatek času kontaktovat zákazníky s nabídkou uzavření smlouvy napřímo. Žalobce se však na základě nepravdivých informací sdělených operátorovi trhu stal jejich faktickým dodavatelem a následně po nich požadoval úhradu za dodanou elektřinu. V tomto ohledu není podstatné, zda byly smlouvy mezi koncovými zákazníky a Energie Pro s.r.o. uzavřeny platně či nikoliv, protože žalobce nebyl za dané situace oprávněn bránit provedení změny dodavatele v odběrných místech ani požadovat platby za dodávky elektřiny bez sjednaných smluv.
8. K neprovedení výsledku Ing. P. pak žalovaný uvádí, že dostatečně odůvodnil, proč k výsledku nepřistoupil, přičemž tímto důvodem byla skutečnost, že veškeré důkazy, které jsou nezbytné k zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, jsou součástí správního spisu, a další důkazy, které by bylo nezbytné provést, žalovanému nejsou známy.
9. V replice k vyjádření žalovaného žalobce již toliko opakuje své závěry, vyjádřené v žalobě proti napadenému rozhodnutí.

IV. Posouzení věci soudem

10. Krajský soud přezkoumal, za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí Rady, jakož i předcházející rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná** (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
11. Podstatu nyní projednávané věci tvoří nesouhlasná polemika žalobce s naplněním materiální stránky přestupku, kterého se měl dle žalovaného dopustit. Naplnění formální stránky přestupku předmětem sporu není.
12. Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení proti nim, v rozhodném znění (dále jen „přestupkový zákon“), platí, že „[p]řestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje

znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“ Ačkoliv to zákon výslovně nestanovuje, materiální stránka přestupku je obsažena právě v pojmu „společenská škodlivost“, za který lze považovat porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem (srov. § 3 odst. 2 přestupkového zákona).

13. Nejvyšší správní soud k naplnění materiální stránky přestupku (správního deliktu) judikuje, že zpravidla není nutno, aby se správní orgány otázkou naplnění materiální stránky daného správního deliktu explicitně zabývaly i v odůvodnění svých rozhodnutí. V zásadě totiž platí, že v případě správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, nebo rozsudek ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011-62, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Až ve chvíli, kdy se jedná o případ, v němž je sporné, zda konkrétní společenská nebezpečnost dosahuje byť minimální hranice typové nebezpečnosti, je nezbytné, aby se správní orgán zabýval materiální stránkou správního deliktu i v odůvodnění svého rozhodnutí. Obecně je přitom nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 1996, sp. zn. 1 Tzn 2/96, dostupné na www.nsoud.cz).
14. Lze tak shrnout, že v případě, kdy určitým jednáním budou sice naplněny formální znaky skutkové podstaty daného přestupku (správního deliktu), ale současně budou existovat natolik významné okolnosti, které budou vylučovat, aby daným jednáním byl porušen či ohrožen právem chráněný zájem, nedojde k naplnění jeho materiálního znaku. Takové jednání poté nemůže být označeno za přestupek (správní delikt) a tudíž ani nemůže dojít k uložení sankce za jeho spáchání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012-28).
15. Vzhledem ke skutečnosti, že o naplnění formální stránky přestupku není v nyní projednávané věci sporu a naplnění materiální stránky se presumuje, přistoupil krajský soud k posouzení otázky, zda v nyní projednávané věci přeci jen neexistují natolik zřetelné okolnosti, které by vyloučily ohrožení či porušení právem chráněného zájmu ze strany žalobce, přičemž dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci takové okolnosti existují.
16. Ze správního spisu se podává, že žalobce uzavřel dne 8. 12. 2014 se společností EPK Trade s.r.o. smlouvu o sdružených dodávkách elektřiny pro hladinu NN pro období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015. Z důvodu opakovaného neplacení záloh za sdružené dodávky elektřiny žalobci ze strany EPK Trade s.r.o., a to přes opakované výzvy, se však žalobce rozhodl ukončit k 30. 11. 2015 dodávky elektřiny EPK Trade s.r.o. Mezi účastníky řízení není sporné ani to, že EPK Trade s.r.o. nebyla skutečným koncovým odběratelem (zákazníkem) žalobcem dodávané elektřiny, ale že na základě ujednání o správě odběrných míst byla tato elektrická energie fakticky dodávána žalobcem do odběrných míst koncových zákazníků zprostředkovatelsky, a to právě prostřednictvím EPK Trade s.r.o. Žalobce v podané žalobě (shodně s jeho tvrzeními v rozkladu) dále uvádí, že společnost Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, na konci roku 2015 neplatně převedla sdružené dodávky služeb elektřiny koncovým zákazníkům z žalobce na Energie Pro s.r.o. neplatnost dovozuje ze skutečnosti, že Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, tímto jednáním překročila zástupčí oprávnění, které této společnosti ze strany koncových zákazníků bylo uděleno. Minimálně EPK Trade s.r.o. a Energie pod

kontrolou jsou přitom dle žalobce personálně propojenými osobami. V důsledku toho dle žalobce tak v prosinci 2015 jeho koncovým zákazníkům hrozilo, že budou odpojeni od elektřiny, neboť žalobce přerušil dodávky EPK Trade s.r.o.

17. Krajský soud má za to, že po právní stránce lze uvedené okolnosti nyní projednávaného případu hodnotit za natolik významné skutečnosti, které vylučují, aby byl ohrožen nebo porušen právem chráněný zájem. Touto okolností je primárně skutečnost, že žalobce se svým jednáním nesnažil ohrozit právem chráněný zájem a ve zlém úmyslu se tak tímto jednáním obohatit, ale naopak se snažil zabránit výskytu dalších negativních důsledků a vzniku škody, spočívající v tom, že koncoví zákazníci by byli odpojeni od dodávek elektřiny. Ostatně absenci jakéhokoli úmyslu se obohatit žalobce doložil mj. i tím, že koncovým zákazníkům byly účtovány za dodávky v prosinci 2015 pouze náklady na samotnou dodávku elektřiny, a pokud s úhradou těchto nákladů koncoví zákazníci nesouhlasili, žalobce dokonce upustil od požadavku na úhradu těchto nákladů.
18. Naopak žalovaný tyto okolnosti v napadeném rozhodnutí zcela pominul a nijak je nezohlednil, když se co do naplnění materiální stránky přestupků, ze kterých byl žalobce obviněn, zabýval podrobně toliko skutečností, že protiprávní chování EPK Trade s.r.o. a Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, nemůže ospravedlnit protiprávní chování žalobce. Při posouzení naplnění materiální stránky přestupku žalovaný přestřel argumentaci, že podstatné pro projednávanou věc je, že žalobce dodal koncovým zákazníkům (spotřebitelům) elektřinu, aniž by si ji u něj objednali, a požadoval po nich úhradu. Při rozhodnutí o vině žalobce ze spáchání přestupků na poli ochrany spotřebitele se žalovaný nicméně nezabýval blíže důsledky, které předmětné jednání žalobce vyvolalo u koncových spotřebitelů, a nijak nevzal do úvahy důsledky, které by mohly nastat, pokud by žalobce k danému jednání nepřistoupil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze uvádí, že žalobce mohl koncové zákazníky upozornit na skutečnost, že u nich v prosinci 2015 dojde o odpojení od elektřiny, místo toho se však rozhodl rovnou jim elektřinu v tomto měsíci dodat, čímž dle žalovaného omezil možnost volby dodavatele spotřebitelem.
19. Žalovaný v této souvislosti přitom tvrdí, že žalobce měl uzavřenou smlouvu o sdružených dodávkách elektřiny s EPK Trade s.r.o., a neexistoval tedy žádný právní základ pro to, aby mohl žalobce dodávat elektřinu koncovým zákazníkům přímo, což znamená, že koncoví zákazníci vůbec „nebyli starostí“ žalobce. Žalobce měl uzavřenou smlouvu s EPK Trade s.r.o., a pokud tedy přerušil dodávky elektřiny této společnosti, byla to právě tato společnost, která měla povinnost informovat o této skutečnosti kohokoli, komu vykonávala správu odběrného místa. Jednání žalobce tak bylo dle žalovaného jednáním nad rámec své smluvní povinnosti. Žalovaný tak v podstatě za žalobce vybírá, který způsob jednání nad rámec smluvních povinností byl vhodný k tomu, aby nedošlo k újmě spotřebitelů a aby na jeho základě nebyl odsouzen pro spáchání přestupků na poli ochrany spotřebitele. Takový přístup považuje krajský soud za neakceptovatelný, neboť by *ad absurdum* mohl vést k situacím, kdy určitý subjekt sice má možnost zabránit vzniku újmy jinému subjektu, jejíž riziko hrozilo podvodným jednáním, avšak ze strachu před následnou přestupkovou odpovědností by k žádnému preventivnímu opatření nepřistoupil.
20. To by však dle krajského soudu popíralo celý smysl existence materiální stránky přestupkově postihnutelných jednání, jejímž účelem je vyloučit přestupkovou odpovědnost v těch výjimečných případech, v nichž sice jsou formálně naplněny veškeré

znaky přestupku, avšak z okolností případu vyplývá, že nebyl ohrožen právem chráněný zájem. V nyní projednávané věci žalobce v 8 případech naplnil formálně znak přestupku porušení zákazu nekalých obchodních praktik podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Zároveň je však potřeba přihlídnout ke skutečnosti, že v nyní projednávané věci tak žalobce činil z důvodu, že na základě ukončení spolupráce se společností, která jednala podvodně jak vůči žalobci, tak vůči koncovým zákazníkům, a k němuž měl tedy žalobce plné právo, hrozilo koncovým zákazníkům, že budou v zimním měsíci odpojeni od sdružených dodávek elektřiny. Aby této situaci žalobce předešel, rozhodl se v prosinci 2015 dodávat elektřinu přímo koncovým zákazníkům, bez zprostředkování společností, která se dopouštěla podvodného jednání. Přitom za normálních okolností by stejně žalobce těmto koncovým zákazníkům dodával elektřinu i v prosinci 2015, pouze zprostředkovaně přes EPK Trade s.r.o., neboť na toto období byla mezi žalobcem a EPK Trade s.r.o. uzavřena. Žalobce tak ve své podstatě učinil to, k čemu se ve smlouvě zavázal, avšak vyloučil z této činnosti subjekt, který se dopouštěl podvodného jednání jak na žalobci, tak na koncových zákaznících. Činil tak přitom za náhradu nákladů tohoto jednání, které však požadoval v podstatě dobrovolně. Tyto okolnosti jsou dle krajského soudu natolik specifické, že odůvodňují vyloučení ohrožení či porušení právem chráněného zájmu, a tudíž i naplnění materiální stránky přestupku. Z uvedeného důvodu proto žalobce nemůže být shledán odpovědným za spáchání přestupku, za který byl žalovaným odsouzen.

21. Do kontextu výše uvedeného pak dle krajského soudu nadto zapadá až absurdní jednání žalovaného, který uznal, že v důsledku výše popsaného postupu uvedených společností hrozilo v prosinci 2015 koncovým zákazníkům žalobce to, že budou odpojeni od elektřiny, neboť žalobce byl nucen přerušit dodávky EPK Trade s.r.o., a to mimo jiné i v tiskové zprávě ze dne 13. 6. 2016 (dostupné na <https://www.eru.cz/-/eru-upozornuje-na-nekale-praktiky-energie-pod-kontrolou-o-p-s-a-dalsich-pridruzenych-spolecnostech>). Tato zpráva se přitom výslovně týkala smluv o sdružených dodávkách elektřiny, v níž žalovaný upozorňoval na podvodné jednání Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, a EPK Trade s.r.o. V této tiskové zprávě žalovaný uvádí, že je pravděpodobné, že ačkoliv koncoví zákazníci platili zálohy za elektřinu EPK Trade s.r.o., tato společnost již dále neplatila zálohy žalobci, a žalobce má tudíž právo na odstoupení od smlouvy o dodávce elektřiny do odběrných míst koncových zákazníků. Žalovaný dále v tiskové zprávě uvedl, že „[p]okud nemá zákazník aktuálně od 1. ledna 2016 uzavřenou smlouvu o sdružených službách dodávky s dodavatelem elektřiny, hrozí mu v současné době riziko odpojení pro neoprávněný odběr nebo neoprávněnou distribuci.“ Krajskému soudu není zjevné, proč žalovaný neupozornil v tiskové zprávě na riziko odpojení koncových zákazníků od elektřiny již od 1. 12. 2015, když se žalobce rozhodl ukončit k 30. 11. 2015 sdružené dodávky elektřiny společností EPK Trade s.r.o. a zjistil, že důvodem je skutečnost, že důvodem je skutečnost, že, tak jako je to předmětem nyní projednávané věci, se žalobce rozhodl dodávat elektřinu koncovým zákazníkům i přesto, že dodávky EPK Trade s.r.o. již ukončil. Žalovaný konkrétně v tiskové zprávě uvedl: „*Rádi bychom touto cestou ocenili dosavadní postoj společnosti Amper Market, která i přes vlastní ekonomickou újmu, jež vznikla v důsledku neplnění smluvních povinností ze strany společnosti Energie pod kontrolou zprostředkovávající dodávky elektřiny zákazníkům, dotčeným zákazníkům nepřerušila dodávky elektřiny. Společnost Amper Market mohla v souladu s energetickým zákonem dodávky elektřiny přerušit, upřednostnila však samotné zákazníky a umožnila jim pokračovat v odběru elektřiny do konce roku 2015. Navíc zákazníkům poskytla dostatečnou časovou rezervu a dodala příslušné návrhy na vyřešení problémů s dodávkou.*“ V tomto ohledu proto krajskému

soudu skutečně přijde až absurdní, aby žalovaný na jedné straně přiznal v tiskovém prohlášení, že společnosti, se kterými žalobce obchodoval, se dopustily podvodného jednání, a uznal, že žalobce měl veškeré právo přerušit této společnosti sdružené dodávky elektřiny, přičemž ocenil přístup žalobce, že na konci roku 2015 nepřerušil dodávky elektřiny koncovým zákazníkům a poskytl jim časovou rezervu k vyřešení problémů s dodávkami elektřiny. Nicméně následně na straně druhé za totožné jednání žalobce uznal vinného ze spáchání přestupku, kterého se měl dopustit právě tím, že koncovým zákazníkům na konci roku 2015 dodal elektřinu.

V. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud proto s ohledem na výše uvedené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost [§ 78 odst. 1 s. ř. s.], a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu [§ 78 odst. 5 s. ř. s.].
23. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna zástupce (advokáta) žalobce a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, replika) ve výši $3 \times 3 \times 100$ Kč a tři režijní paušály ve výši 3×300 Kč, tedy celkem 10 200 Kč. Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 2 142 Kč odpovídající dani (21 %), kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč.
25. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 15 342 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu